

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Hrvoju Lukšić, u pravnoj stvari tužitelja HELIOS HRVATSKA društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu boja i lakova, Zagreb, Radnička cesta 173/d, OIB: 51925436571, koga zastupa punomoćnik Igor Svilar, odvjetnik u Zagrebu, Gredička 23, protiv tuženika ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 2 c, OIB: 29315506757, koga zastupa punomoćnik Dražen Šmajgel, odvjetnik u Zagrebu, Draškovićeve 53, radi naplate novčane tražbine u iznosu od 207.746,72 kn, nakon glavne rasprave zaključene dana 9. studenog 2020. g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i prisutnosti punomoćnika tuženika s danom objave 16. prosinca 2020. g.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-1270/2018 ood 08.03.2018. Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12 djelomično se održava na snazi u dijelu u kojem se nalaže tuženiku kao ovršeniku da isplati tužitelju kao ovrhovoditelju iznos od 177.746,72 kn sa zakonskim zateznim kamatama prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena tekućima:

- na iznos od 46.500,00 kn od 19.12.2017. pa do isplate,
- na iznos od 4.146,72 kn od 03.03.2018. pa do isplate,
- na iznos od 600,00 kn 02.03.2018. g. do isplate

te u dijelu u kojem se nalaže tuženiku kao ovršeniku da isplati tužitelju kao ovrhovoditelju zakonske zatezne kamate na iznos glavnice od 30.000,00 kuna obračunate od 19.12.2017. pa do 12.03.2018. godine prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, kao i u dijelu u kojem se tuženiku kao ovršeniku nalaže da tužitelju kao ovrhovoditelju naknadi nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.159,34 kn sa zakonskim zateznim kamatama prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena tekućima od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do ovrhovoditeljeva namirenja

II Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-1270/2018 ood 08.03.2018. Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12 djelomično se ukida u iznosu od 43,50 kn, za iznos troškova ovršnog postupka,

III Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-1270/2018 ood 08.03.2018. Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12 djelomično se ukida u dijelu u kojem se nalaže tuženiku kao ovršeniku da isplati tužitelju kao ovrhovoditelju zakonsku zateznu kamatu na iznos od 600,00 kn od 27.02.2018. pa do 02.03.2018. g.

IV Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos glavnice od 126.500,00 kuna tekuće od 08.01.2018. pa do isplate prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena.

V Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka, u iznosu od 27.295,00 kn, sa zakonskim zateznim kamatama prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotnih poena tekućima od donošenja ove presude pa do naplate, sve u roku od 8 dana.

Riješio je

Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-1270/2018 ood 08.03.2018. Javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12 djelomično se ukida u dijelu u kojem se nalaže tuženiku kao ovršeniku da isplati tužitelju kao ovrhovoditelju iznos glavnice od 30.000,00 kuna, kao i u dijelu u kojem se tuženiku kao ovršeniku nalaže da tužitelju kao ovrhovoditelju naknadi predvidivi trošak u iznosu od 989,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena tekućima od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi pa do naplate, te se utvrđuje da je u tom dijelu tužba povučena.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja (ovrhovoditelja) javni bilježnik Željka Maroslavac iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 12 donio je rješenje o ovrsi, poslovni broj Ovr-1270/2018 dana 08.03.2018.g kojim je naloženo tuženiku ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 2 c, OIB: 29315506757, platiti tužitelju HELIOS HRVATSKA društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu boja i lakova, Zagreb, Radnička cesta 173/d, OIB: 51925436571 iznos od 207.746,72 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca pojedinog iznosa pa do plateža, kao i troškova ovršnog postupka, s zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do plateža.

Obrazlažući svoj ovršni prijedlog ovrhovoditelj je naveo da ima tražbinu temeljem vjerodostojne isprave, Izvoda otvorenih računa na dana 26.02.2018. g. na iznos od 207.746,72 kn, time da je uz ovršni prijedlog ovrhovoditelj dostavio vjerodostojnu ispravu (list 3 spisa).

Protiv rješenja o ovrsi tuženik (ovršenik) je pravodobno izjavio prigovor

Protiv rješenja o ovrsi ovršenik-tuženik uložio je prigovor te naveo da ovršenik nikada nije bio u poslovnom odnosu sa ovrhovoditeljem, da ovrhovoditelj nije dostavio pravnu osnovu temeljem koje potražuje navedeni iznos, da nije dostavio ugovor, narudžbenu, otpremnicu ili bilo koju ispravu temeljem koje proizlazi da je ovršenik bio u poslovnom odnosu s ovrhovoditeljem, da prijedlogu ne prileže niti dostavnice i potvrde o isporučenoj robi i/ili uslugama, kao i da ovršenik nikada nije zaprimio ikakav račun od strane ovrhovoditelja. Nadalje, u svom prigovoru ovršenik je naveo da iz prijedloga za ovrhu i same vjerodostojne isprave proizlazi kako je ovrhovoditelj obračunao i zateznu kamatu, te je istu zaveo kao glavnica i u prijedlogu za ovrhu na istu opet obračunao zateznu kamatu, iako ovrhovoditelj nije financijska institucija, nakon čega je sud temeljem članka 54. stavak 1. i 2. Ovršnog zakona rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga.

Očitujući se na navode prigovora, u svom očitovanju od dana 17. listopada 2018. g. tužitelj je naveo da je predmet ovog postupka naplata potraživanja tužitelja prema tuženiku s osnova izvršene kupoprodaje, odnosno isporuke robe iz prodajnog asortimana tužitelja prema računima 21839-FI44-01 od 19.10.2017. g. u iznosu od 46.500,00 kuna, odnosno naplate dijela navedenog računa kao i naplata po računu broj 23133-FI44-01 od 08.11.2017. g. u iznosu od 126.500,00 kuna, time da se navedeni računi odnose na kupnju robe od strane tuženika i isporuku iste tuženiku, obzirom da je tuženik naručivao robu usmenim putem od radnika tužitelja, a robu su preuzimali radnici tuženika.

Nadalje, u svom očitovanju tužitelj je naveo da se tražbina u iznosu od 600,00 kuna odnosi se na potraživanje tužitelja zasnovano na čl. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, odnosno posebnoj naknadi za troškove prouzročene vjerovniku dužnikovim zakašnjenjem s ispunjenjem novčane obveze, i to u iznosu od 40 EUR odnosno preračunom 300,00 kuna po svakom od računa s plaćanjem kojeg je tuženik u zakašnjenju, time da se radi o posebnoj naknadi u paušalnom iznosu za 2 neplaćena računa, a koju tužitelj ima pravo obračunati tuženiku temeljem navedenog zakonskog ovlaštenja, kao i da se preostali dio utužene tražbine u iznosu od 4.146,72 kuna odnosi se na obračunate zakonske zatezne kamate na račune tužitelja izdane tuženiku u razdoblju od 03.02.2017. do 10.10.2017. godine koje je tuženik platio, ali sa zakašnjenjem u odnosu na rok dospelja iskazan na računima, a sve prema Kamatnom računu 12/2017 koji je tužitelj dostavio u prilogu svog očitovanja.

Isto tako, tužitelj je u svom očitovanju naveo da je tuženik potvrdio IOS koji mu je poslao tužitelj, kojim je u cijelosti potvrdio postojanje duga prema tužitelju s osnova dvaju utuženih računa, dok je osporio samo iznos od 4.146,72 kune koji se odnosi na potraživanje tužitelja po kamatnom računu 12/2017, što dokazuje da tuženik uistinu duguje utuženi iznos, time da je tužitelj uz podnesak dostavio kopiju računa 21839-FI44-01 od 19.10.2017. g. temeljem kojeg potražuje iznos od 46.500,00 kn s otpremnicom (list 19-20 spisa), kopiju računa broj - 23133-FI44-01 od 08.11.2017. godine u iznosu 126.500,00 kn, s otpremnicom (list 21-23 spisa), kopiju obračuna kamata na iznos od 4.126,72 kn (list 26-27 spisa), račune koje je tuženik platio s zakašnjenjem zajedno s dokazima o plaćanju 37 (list 28-37 spisa),

kopije korespondencije između tužitelja i tuženika upućana elektroničkom poštom (list 38-41 spisa).

Obzirom da je Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj 48 St-1864/2018 od 22.08.2018.g. otvoren je predstečajni postupak nad subjektom ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 2 c, MBS: 080442834, OIB: 29315506757 i za povjerenika je imenovan Nikola Remenar, Hrvatska, Zagreb, Bolnička cesta 76, OIB: 48313195864 sud je rješenjem od dana 22. listopada 2018. g. utvrdio da je nastupio prekid postupka.

Podneskom od dana 14.03.2019. g. tužitelj je izvijestio sud da je ovaj sud Rješenjem od 25.02.2019. pod brojem 48. St- 1864/18 (list 45-56 spisa), uputio vjerovnika u parnicu za osporeni dio tražbine, te je tužitelj nastavio postupak za iznos od 4.582,00 kn, dok je kao osnovan utvrđen iznos od 185.073,51 kn, od prijavljenih 219,655,51 kn (list 47 spisa), s obrazloženjem da je u vjerovnikovoj prijavi netočan obračun plaćenog, umjesto 80.000,00 kn, vjeroVnik priznao da je plaćano 50.000,00 kn (list 51 spisa).

Obzirom na navedeno, sud je rješenjem od dana 15. ožujka 2019. g. odlučio da se nastavlja postupak, nakon čega je tužitelj u spis dostavio kopiju Obrasca 3. odnosno kopiju Prijave tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku (list 63-64 spisa), na iznos od 219.655,51 kn, kopiju dokumentacije na kojoj temelji svoj tužbeni zahtjev (list 66-71 spisa), izvod otvorenih računa na dan 26.02.2018. g. na iznos od 207.746,72 kn (list 72 spisa), kopiju IOS-ispis otvorenih stavki dobavljača s danom 31.12.2017. g. (list 73 spisa), te obračuna zakonskih zateznih kamata (list 78.81 spisa).

Obzirom da je među strankama postojao prijedor oko osnove i visine dijela osporene tražbine izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke (list 92-95 spisa), time da je vještak uz Nalaz i mišljenje dostavio dokumentaciju koju su dostavile stranke (list 96-99 spisa).

Podneskom od dana 03. kolovoza 2020. g. tužitelj je izvijestio sud da je 07.02.2020. g. Trgovački sud u Zagrebu je donio rješenje broj 48. St- 1864/18 kojim se obustavlja predstečajni postupak nad ovdje tuženikom, da je navedeno rješenje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 76 PŽ-1493/2020 od 27.04.2020. godine tako da je predstečajni postupak nad tuženikom pravomoćno obustavljen, slijedom čega se ovaj postupak vodi radi utvrđenja osnovanosti ili neosnovanosti tužbenog zahtjeva koji je bio prije predstečajnog postupka nad tuženiko. Isto tako, tužitelj je naveo

- da je u predstečajnom postupku bila priznata tražbina tužitelja od strane tuženika gotovo u cijelosti,
- da je provedenim vještačenjem nedvojbeno utvrđena tražbina i visina tražbine tužitelja,
- da je tražbina tužitelja po računu br. 21839-FI44-01 od 19.10.2017. godine dana 12.03.2018., dakle nakon podnošenja ovršnog prijedloga (utuženja) u ovom predmetu, dodatno plaćena i podmirena djelomično u iznosu od 30.000,00 kuna tako da dug po tom računu iznosi sada 46.500,00 kuna pa je tužitelj za taj dio plaćene glavnice povukao tužbu i tužbeni zahtjev, dok ostaje nepodmireno potraživanje tužitelja s osnova neplaćenih zakonskih zateznih kamata na taj dio glavnice od 30.000,00 kuna;

- da tužitelj omaškom u prijedlog za ovrhu nije unio i tijek zatezne kamate na dio glavnice od 126.500,00 kuna po računu br. 23133-FI44-01 od 08.11.2017. g. nakon čega je specificirao tužbeni zahtjev, u skladu s kojim je sud donio presudu.

Među strankama u ovom postupku sporno je da li su stranka bile u obvezno-pravnom odnosu, temeljem kojeg je tužitelj izdao tuženiku račune, temeljem kojeg je tužitelj potraživao iznos kamata od 4.146,72 kn od 03.03.2018. pa do isplate, zbog neplaćanih računa, te da li tužitelj može potraživati od tuženika iznos od 600,00 kn, a koje potraživanje se temelji na čl. 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, odnosno posebnoj naknadi za troškove prouzročene vjerovniku dužnikovim zakašnjenjem s ispunjenjem novčane obveze, i to u iznosu od 40 EUR odnosno preračunom 300,00 kuna po svakom od računa s plaćanjem kojeg je tuženik u zakašnjenju, a koji tužitelj potražuje temeljem navedene zakonske odredbe.

Tužitelj u ovom postupku potražuje isplatu iznosa od 46.500,00 kn od 19.12.2017. g. pa do isplate, a koje potraživanje se odnosi na račun broj 21839-FI44-01 od dana 19.10.2017. g. na iznos od 126.500,00 kn, time da je tuženik prema tvrdnji tužitelja prije pokretanja postuka djelomično platio račun, slijedom čega je tužitelj potraživao iznos od 76.500,00 kn, s kamatom od 19.12.2017. g. do plateža. Nakon toga, tuženik je platio daljnji iznos od 30.000,00 kn nakon donošenja rješenja o ovrsi, slijedom čega je tužitelj povukao tužbu za navedeni iznos, te potraživao iznos od - na iznos od 46.500,00 kn od 19.12.2017. pa do isplate, kao i iznos kamata od dana dospijeca računa pa do plateža iznosa od 30.000,00 kn, a koji dio tužbenog zahtjeva je sud usvojio. Tužitelj je uz račun dostavio Otpremnica broj 80513446 (list 67 spisa) iz koje je vidljivo da je tužitelj isporučio robu, te da ju je tuženik zaprimio. Nadalje, djelomičnim uplatama računa, u dva navrata, tuženik je na posredan način priznao da je s tužiteljem u obvezno-pravnom odnosu, kao i da tužitelj ima tražbinu prema njemu, time da tuženik nije dostavio dokaz da je eventualno zaprimljenu robu reklamirao ili vratio, kao ni da je vratio tužitelju zaprimljeni račun.

Isto tako, tužitelj je potraživao iznos od 126.500,00 kn, u skladu s platnim nalogom, te kamatu od 08.01.2018. g. temeljem računa broj 23133-FI44-01 od dana 8.11.2017.g. (list 68 spisa) time da je uz račun tužitelj dostavio i Otpremnicu broj 80518619 (list 69 spisa) iz koje je vidljivo da je tuženik zaprimio robu, te primitak potvrdio pečatom i potpisom.

Glede potraživanja iznosa od 4.146,72 kn, po Kamatnom računu od dana 31.12.2017. g. (list 26,26 spisa), sačinjen u skladu s računima i izvodima iz banke kao dokaz plaćanja (list 30-41 spisa), za navesti je kako su u istom navedeni svi bitni elementi obračuna i to baš osnov i visina tražbine po kojem su kamate obračunate, vrijeme dospelosti i vrijeme plaćanja tih tražbina, broj dana zakašnjenja za koje su kamate obračunate, visina kamatne stope po kojoj su kamate obračunate i pojedinačni i ukupni iznos kamata. Tijekom postupka tužitelj je dostavio sudu i tuženiku sve račune po kojima su kamate obračunate sa ispravama o plaćanju tih računa.

Tijekom postupka tuženik je naveo da je tužitelj u ovršnom prijedlogu obračunao i zateznu kamatu, te je istu zaveo kao glavicu i u prijedlogu za ovrhu na istu opet izračunao zateznu kamatu, a koji navodi ne odgovaraju dokazima koji su navedeni u spisu. Naime, tužitelj potražuje isplatu po jednom računu koji je

djelomično plaćen prije pokretanja ovršnog postupka, time da je isti djelomično plaćen u iznosu od 30.000,00 kn nakon pokretanja postupka, te radi naplate drugog računa koji nije ni djelomično plaćen.

Tužitelj je u spis dostavi dokumentaciju iz koje je vidljivo da potražuje kamatu na kasnije plaćene račune, a koji nisu utuženi, te je dostavio dokaz da su računi plaćeni s zakašnjanjem. Kako tuženik po zaprimanju naprijed navedenih isprava nakon toga nije osporio niti jedan od naprijed navedenih bitnih elemenata tužiteljevog obračuna kamata, pa dakle nije doveo u sumnju vjerodostojnost i računsku točnost tužiteljevog obračuna, to njegove općenite i ničim potkrijepljene tvrdnje da je tužitelj tražio kamatu na kamatu, iako nije financijska institucija, a koje navode sud ne prihvaća. Stoga je sud prihvatio tužiteljev obračun kamata i temeljem istog utvrdio osnovanost potraživanja tražbine tužitelja u iznosu od 4.146,72 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 03.03.2018. g. do plateža.

Na ročištu održanom dana 9. studenog 2020. g. vještak financijske struke se očitovao na visinu obračuna kamata tužitelja, te naveo da je tužitelj obračunao zatezne kamate u skladu s dospijećima računa i kasnijim uplatama (list 26 i 27 spisa), odnosno da su ispravno obračunate zakonske zatezne kamate.

Obzirom na navedeno, sud u potpunosti poklanja vjeru sačinjenom Nalazu i mišljenju sudskog vještaka držeći da je sačinjen stručno i u skladu sa danim zadatkom suda, time da se vještak na ročištu usmeno očitovao na okolnost točnosti izračuna visine zakonskih zateznih kamata zbog kasnijeg plaćanja računa, a koji nisu predmet postupka i koji su plaćani sa zakašnjenjem, odnosno vještak je usmeno izložio Nalaz i mišljenje uvjerljivo i logično te je prema mišljenju ovog suda otklonio prigovore tuženika koji stoga nije sud doveo u razumnu sumnju glede postojanja odlučnih činjenica kao niti u utvrđenja vještaka iznesenim u nalazu i mišljenju

Tuženik je međutim osporio tvrdnje tužitelja da bi postojala njegova obveza platiti naknadu za kašnjenje u plaćanju u iznosu od ukupno 600,00 kuna sa zateznim kamatama od 27.02.2018. g. do isplate .

Propisano je čl. 13. stavkom 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 108/12., 144/12., 81/13., 112/13., 71/15. i 78/15., dalje: ZFPPN) da u poslovnim transakcijama između poduzetnika i između poduzetnika i osoba javnog prava u kojima je osoba javnog prava dužnik novčane obveze, ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze, vjerovnik ima pravo, bez ikakve daljnje opomene, na posebnu naknadu u kunama u protuvrijednosti 40,00 EUR. Stavkom 2. istog članka propisano je da vjerovnik ima pravo na posebnu naknadu bez obzira na to je li pretrpio kakvu štetu zbog dužnikova zakašnjenja. Stavkom 3. je propisano da odredbe stavaka 1. i 2. članka 13. ni na koji način ne umanjuju, ne ograničavaju niti isključuju pravo vjerovnika na naknadu štete, troškove postupka prisilne naplate i ostala prava koja mu pripadaju zbog dužnikovog zakašnjenja.

Tužitelj je tuženiku, a što je utvrđeno iz sadržaja isprava računa izdao dva računa kojim ga je pozivao platiti cijenu robe koju mu je, o čemu nije bilo spora među strankama, predao, a koju mu tuženik u ostavljenom mu roku djelomično platio, odnosno djelomično je platio jedan račun, dok drugi račun nije ni djelomično platio.

Na temelju naprijed navedenih činjenica, tužitelj kao vjerovnik, na temelju članka 13. stavka 1. ZFPPN-a ovlašten je tražiti od tuženika plaćanje posebne naknade, kao fiksnog iznosa za svaki račun. Pravo obračunati i tražiti isplatu ove posebne naknade vjerovnik ima od onog trenutka od kada se dužnik nalazi u zakašnjenju. Iako se tuženik nalazio u zakašnjenju s ispunjenjem svake od u računima tužitelja iskazane tražbine još od iz 2017. i 2018. G. , tužitelj je ukupnu naknadu obračunao 27.02.2018. g. tako da je tako da je naknadu od 40,00 EUR-a po oba računa.

Tužitelj je dakle imao pravo tražiti isplatu naknade prema članku 13. ZFPPN-a u iznosu od 600,00 kn, sukladno članku 13. ZFPPN-a i članku 2. stavku 1. ZPP-a sud prihvatio tužiteljev zahtjev za isplatu posebne naknade u iznosu od 600,00 kuna. Međutim, tužitelj nema pravo zahtijevati plaćanje zateznih kamata zbog kašnjenja s plaćanjem posebne naknade, jer posebna naknada prema članku 13. ZFPPN-a ne predstavlja novčanu obvezu iz članka 29. stavka 1. ZOO-a, pa je u dijelu kojim je tužitelj tražio isplatu zateznih kamata na iznos posebne naknade od 600,00 kuna u razdoblju od 27.02.2018. g. do 02.03.2018. g. odnosno dana podnošenja prijedloga za ovrhu javnom bilježniku tužiteljev zahtjev sud odbio, a od dana podnošenja prijedloga pa do plateža usvojio, pa sukladno članku 451. stavku 3. ZPP-a u tom dijelu ukinuo platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi te odlučio kao u izreci presude, pod toč. I i toč. III

Kako iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi da tuženik nije podmirio dugovanje prema tužitelju u utuženom iznosu u ovom postupku, a po računima za izvršenu isporuku robe, koju je dužan podmiriti temeljem odredbe čl. 376. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO-a) u svezi s čl. 438. ZOO-a, a niti da je račune za koje su obračunate zatezne kamate po obračunu za kamate, (list 78-81 spisa) podmirio na vrijeme, a ne sa zakašnjenjem i koje je dužan podmiri tužitelju temeljem odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a, i primjenom odredbe čl. 451. ZPP-a to je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja radi isplate,

Prema odredbi čl. 183. ZOO-a dužnik dolazi u zakašnjenje kada ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje, što znači da pada u zakašnjenje prvi dan nakon dospijeca tražbine. Tuženik po dospijecu utužene tražbine istu nije platio, pa temeljem odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a pored navedene glavnice duguje tužitelju i zatezne kamate.

Odluka o tužiteljevom zahtjevu za naknadu troška ovršnog i parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“, br. 8/11, nastavno: Pravilnik), čl. 154. st. 1. te čl. 155. ZPP-a, Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 148/09, dalje: OT/09 i br. 142/12, dalje: OT/12), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 207.746,72 KN, obzirom da je postupak pokretnut radi isplate novčane tražbine u iznosu od 207.746,72 KN, pa je nakon toga došlo do prekida i nastavka postupka, time da je zbog obustave predstečajnog postupka tužbeni zahtjev jedino moglo biti odlučivanje o platnom nalogu, protiv kojeg je tuženik uložio prigovor.

Slijedom navedenog tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka i to za sastav ovršnog prijedloga (Tbr. 11. u vezi st br. 7 Tarife o nagradama i naknadi troškova za

rad odvjetnika (2.500,00 kn + PDV25% 625,00 kn) 3.125,00 kn, trošak javnobilježničke nagrade (čl. 2. Pravilnika o izmjeni i dopuni Pravilnika o nagradama i naknadi troškova j.b. u ovršnom postupku- NN 114/12) 3.034,34 kn (2.427,47kn + PDV25% 606,87 kn), ukupno 6.159,34 kn, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. I izreke.

Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova ovršnog postupka za paušalan trošak javnog bilježnika (čl. 3. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova j.b. u ovršnom postupku - NN 8/11, 114/12) 43,50 kn (34,80 kn + PDV25 % 8,70 kn) obzirom da tužitelj nije dokazao da su ti troškovi nastali, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke

O troškovima parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, te se parnični trošak odnosi se na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14 i 144/14), budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava podneska (Tbr.8.t.l.) od dana 17.10.2018. g. kojim se tužitelj očitovao na navode prigovora i dostavio dokumentaciju na kojoj temelji svoj tužbeni zahtjev, te troška sastava podneska od dana 14.03.2019. godine kojim je tužitelj predložio nastavak postupka, te dostavio dokumentaciju vezano za predstečajni postupak nad tuženikom, te trošak trošak pristupa na ročište (Tbr.9.t.l.), dana 08.7.2019. g. 06.09.2019. g. 22.07.2020. g. 05.10.2020. g. 09.11.2010. g. Po 2.500,00 kn, 17.500,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 4.375,00 kn, 21.875,00 kn, uvećano za troškove vještačenja 3.000,00 kn, te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 2.420,00 kn, sukladno Zakonu o sudskim pristojbama - Tar.br.2. t.1 (Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“ br. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15; dalje ZSP), sveukupno 27.295,00 kn., te je stoga odlučeno kao u toč. V.

Na ročištu održanom dana 5. listopada 2020. g. Tužitelj je naveo da navodi da povlači tužbu za iznos glavnice od 30.000,00 kn kao i za iznos predvidivog troška u iznosu od 989,50 kn, time da je tuženik naveo da se ne protivi djelomičnom povlačenju tužbe, slijedom čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

Zagreb, 16. prosinca 2020.

SUDAC:
Hrvoje Lukšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, a u roku 15 dana od dana dostave prijepisa presude.

DNA:

1. HELIOS HRVATSKA društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu boja i lakova, Zagreb, Radnička cesta 173/d, OIB: 51925436571, koga zastupa punomoćnik Igor Svilar, odvjetnik u Zagrebu, Gredička 23, uz nalog za pristojbu na presudu 2.427,00 kn

2. ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 2 c, OIB: 29315506757, koga zastupa punomoćnik Dražen Šmajgel, odvjetnik u Zagrebu, Draškovićeve 53

DNA kancel

- iskaži evidenciju
- Kal. 30 dana

Broj zapisa: **eb2f4-dd5e1**

Kontrolni broj: **05050-ebfad-65016**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.